

QUAD

-RANT A

1

Een phoenix roept. Niet dé. Immers:
de gangbare phoenix heeft een broer,
werkende met ijs, tevens twee zussen,
werkend met zand en wind. Praatjes?!

Vogelspraak, tevens van vreemde vogels,
niet vertaalbaar, stom verstaanbaar. Hoe
lucht trilt bij zingen, minzaam medium,
zonder een eigen klank, of toon, of tint.

Quats! Elk medium frequenteert zoals
het gebekt is; de serieus post-moderne
stellingname in de marge van 't boekje
de Blauwe Maan (s)preekt boekdelen!

Hoort, niet de mus:

"Piep piep ... piep piep piep
piep piep piep ... piep piep
piep piep piep piep piep piep
piep piep piep.

Piep
enz."

-RANT B

Zo boven, zo beneden?! Windstil
hier, nu: geen ritselblaadjes om te
merken wat (er) speelt – wachten,
tot de sterren soleren / als plan B.

Sterrenbeelden zijn metaforen, ze ademen
mysterie myriadevuld: ge★ in de ruimte,
de zodiacus, brr jeuk, lees ik niet; geef mij,
ter interpretatie, 't concept van het numen.

Sublimatie. Figuren langs de oude kustlijn,
riet wuift. Kijk, er is iets met Saturnus, iets
verder strekt de brug die groen verknoopt
met paars. De-personalisatie? De-realisatie?

Sphinx, de, schreef in het stof van de vlakte:
draait het om 't antwoord, de vraag, 't weer-
woord? Suizen! Elk vast vertrokken wegens
Het vrije fantastisch'-feiten--festival---feest.

-RANT C

Wel, 't sneeuwt niet en het pimpelt niet /
en het spat niet en het dondert niet. Ook
ontbreekt bliksem! Dit 't spektakel om al-
licht van te wankelen? Als het zo moet ...

X

[wanneer begint het nou? duurt lang!]

Ah, spookbleke nachtbloemen, dromen
die dagdromen in hun schaduw stellen,
het paraderen van wat wolven, het jong-
leren van 'n blond elfenkind met ... saai.

Pst, hey, pst, jij daar! Maak komaf met je navelstarende, nonchalante, nuchtere feitjes, kom, verslind de Stam van de Holenbeer, de bonte, niet de vale ... enne, Ayla!

-RANT D

Luister naar Madame S.: denk, denk door,
't diepste denken, 't levendigst liefhebben;
die hele holenbeer 'n lokkertje, die A. een
bleek jong ding. Kies: groen of paars of ...

Purperen schimmen, panisch jakkerend,
ijl verstrengeld in het hallucinant heelal,
o, holle echo's, bolle reflecties, ontboren
wondere kernen: spectrale visionariteit?

Hm, de sterren kwikzilver, als elke nacht,
als elke dag, wieken de vogels, maar toch,
zo anders: geen geheugen voor dichtsels;
geen blauwdruk voor welk nest dan ook?

Vort - over tot het oneindig' perspectief, al-
waar het axioma, zilverzonnig eierig, meent
zichzelf paut-gewijs te moeten belichamen,
gelijk 't melkwit plasma, puur dimensieloos!

COLOPHON

*Niets van deze uitgave
mag worden verveelvoudigd,
op welke wijze dan ook,
als mijn toestemming ontbreekt.*

*markiske@hotmail.com
<http://www.ikmasker.nl>*

